

MRF 2021.235

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 10. september 2021, j.nr. 18/05606

Ophævet lovliggørende dispensation til delvis oprensning af § 3-beskyttet sø og påbud om reetablering i form af oprensning af den resterende del, bl.a. fordi naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, ikke indeholder hjemmel til at påbyde naturforbedrende tiltag. Stadfæstet afslag på lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af beskyttet mose, da ønsket om en mere hensigtsmæssig jordbrugsmæssig udnyttelse ikke var tilstrækkeligt til at begrunde dispensation.

Sagen vedrørte en mose og sø, der vejledende var registreret som omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, på en af E ejet 9,3 ha ejendom i Fredensborg Kommune. Mosen var registreret med en størrelse på ca. 3.540 m², mens søen var registreret med en størrelse på ca. 357 m². Foruden mosen og søen var der registreret tre beskyttede søer på ejendommen, hvor arealet rundt om de registrerede områder var opdyrket mark. Efter henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforening besigtigede kommunen ejendommen i juli 2016, hvor kommunen vurderede, at ca. 750 m² af mosen var inddraget i markdriften, og at søen i den vestlige del af mosen var delvist oprenset. I juni 2017 meddelte kommunen afslag på lovliggørende dispensation til nedlæggelsen af delarealet af mosen, men meddelte samtidig lovliggørende dispensation til den delvise oprensning af søen. Kommunen meddelte endvidere påbud efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, om reetablering af søen, bl.a. ved oprensning af de dele af søen, som ikke var oprenset. Afgørelsen blev påklaget af E, der bl.a. anførte, at det ryddede område ikke havde karakter af beskyttet mose, at der ikke var foretaget tilstandsændringer i søen, og at der i øvrigt ikke var hjemmel i naturbeskyttelsesloven til at påbyde oprensning af den resterende del af søen. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) lagde til grund, at kommunen ville have meddelt E dispensation til oprensning af hele søen, hvis der var ansøgt, da oprensning af hele søen havde været naturforbedrende. Nævnet lagde endvidere til grund, at kommunen havde meddelt lovliggørende dispensation til delvis oprensning af søen og påbud om oprensning af resten af søen, fordi søens udformning var uhenigtsmæssig og udgjorde en ulovlig tilstandsændring. Nævnet fandt, at oprensningen udgjorde en

dispensationskrævende tilstandsændring, da denne havde medført en tydelig forandring i form af synligt vandspejl. Nævnet bemærkede, at naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, giver kommunen hjemmel til at påbyde en ulovlig tilstandsændring bragt tilbage til den oprindelige tilstand, men at bestemmelsen ikke indeholder hjemmel til at påbyde vedligeholdende eller naturforbedrende tiltag. Da kommunen havde meddelt et påbud om oprensning af den del af søen, som ikke var blevet oprenset, og som der dermed ikke var foretaget tilstandsændringer i, var påbuddet uden lovhjemmel og måtte ophæves. Nævnet fandt samtidig, at den lovliggørende dispensation til delvis oprensning af søen skulle ophæves og hjemvises til fornyet behandling for at afklare, om kommunen ville have meddelt dispensationen, hvis der var ansøgt herom forud for indgrebet. Nævnet fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at tilside-sætte kommunes vurdering af, at der på matriklen forekommer en beskyttet mose med en udtrækning på ca. 3.540 m². Markdriften i mosen var dermed i strid med naturbeskyttelseslovens § 3. Nævnet fandt, at der ikke var tale om et sådant særligt tilfælde, der kunne begrunde en lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af mosen. Nævnet lagde herved vægt på, at nedlæggelsen skyldtes E's ønske om en mere hensigtsmæssig jordbrugsmæssig udnyttelse, hvilket ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at begrunde en dispensation. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede på denne baggrund afgørelsen for så vidt angik den lovliggørende dispensation til delvis oprensning af søen og stadfæstede afgørelsen for så vidt angik afslaget på lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af mosen.

Kommentar: Efter naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1, 2. pkt., kan lovliggørelsespåbud efter § 73, stk. 5, ikke påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Uanset denne begrænsning af rekursadgangen følger det af skiftende klagenævns faste praksis, at klagenævnet anser sig for kompetent til at prøve, om der foreligger et forhold i strid med loven, og om der i givet fald vil kunne meddeles

MRF 2021.235

lovliggørende dispensation hertil. I denne sag gik klagenævnet imidlertid videre end denne faste praksis, idet nævnet ophævede kommunens påbud om oprensning af yderligere dele af søen med henvisning til, at § 73, stk. 5, ikke indeholder hjemmel til at påbyde ”vedligeholdende eller naturforbedrende tiltag”. Da dette ikke er et spørgsmål om, hvorvidt der foreligger et ulovligt forhold i lovens forstand, havde nævnet ikke kompetence til at prøve denne del af kommunens afgørelse. Det må dog i øvrigt tiltrædes, at der ikke i § 73, stk. 5, ses hjemmel til at påbyde vedligeholdende eller naturforbedrende tiltag, jf. uddybende Pagh: Tfm 2016, s. 237. Grænsen for, hvad der kan påbydes som fysisk lovliggørelse efter § 73, stk. 5, giver dog anledning til tvivl, som det bl.a. fremgår af MAD 2017.414 V, hvor der ikke fandtes at være hjemmel til stille krav om udarbejdelse af en reableringsplan, mens det i MAD 2017.415 V fandtes tilstrækkeligt, at reablering af en mose ikke var umulig. Se tillige kommentaren til **MRF 2021.200 H**.

Ophævelse og hjemvisning af lovliggørende dispensation til delvis oprensning af beskyttet sø samt stadfæstelse af afslag på lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af en beskyttet mose i Fredensborg Kommune

18/05606

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 1 og stk. 2, nr. 2, jf. § 65, stk. 2, jf. § 78, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fredensborg Kommunes afgørelsen af 6. juni 2017 for så vidt angår lovliggørende dispensation til delvis oprensning af en beskyttet sø på matr. nr. [F1] Danstrup by, Asminderød, og hjemviser til fornyet behandling i kommunen. Nævnet stadfæster afgørelsen for så vidt angår afslag på lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af beskyttet mose på samme matrikel.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 22. juni 2017 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer, som er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at

- det ryddede område ikke har karakter af beskyttet mose,
- der ikke er foretaget tilstandsændringer i søen, og
- der i øvrigt ikke er hjemmel i naturbeskyttelsesloven til at påbyde klager at oprense den resterende del af søen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Den i sagen omhandlede mose og sø ligger samlet i den sydlige ende af matr. [F1] Danstrup By, Asminderød. Matr. nr. [F1] er beliggende i landzone og dækker et areal på ca. 9,3 ha, og er beliggende cirka 2,5 km nordøst for Fredensborg i Fredensborg Kommune.

Af Danmarks Miljøportal[4] fremgår, at mosens og søen er registreret som beskyttede jf. naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 1 og stk. 2, nr. 2. Mosen er registreret med en størrelse på ca. 3.540 m², mens søen er registreret med en størrelse på ca. 357 m². I den sydligste del af den registrerede mose forekommer en ca. 120 meter lang strækning af et beskyttet vandløb. Der er foruden den i sagen omhandlede mose og sø registreret tre beskyttede søer på matriklen.

Den for sagen omhandlede mose og sø ligger i en naturlig lavning[5] og området er kuperet. Jordbunden i lavningen er ferskvandstørv - bortset fra en mindre del mod nordvest, der er moræneler.[6] Arealet rundt om det registrerede området er opdyrket mark.

Af Fugle og Natur/Naturbasen[7] fremgår, at der er registreret grøn frø og spidssnudet frø i søen i 2016. Spidssnudet frø er på habitatdirektivets bilag IV og grøn frø er på bilag V.

2.2 Den påklagede afgørelse

Fredensborg Kommune har den 6. juni 2017, efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 1 og stk. 2 nr. 2, jf. § 65, stk. 3[8], truffet afgørelse om afslag på lovliggørende dispensation til nedlæggelse af et delareal på ca. 750 m² af den registrerede mose, heraf udgørende den nordlige del af mosens og en mindre vestlige del. Samtidig er der meddelt lovliggørende dispensation til oprensning af den vestlige del af den registrerede sø, der ligger i tilknytning til mosens.

Der er samtidigt efter naturbeskyttelseslovens § 75, stk. 5 meddelt påbud om reetablering af søen, bl.a. ved at de dele af søen, som ikke er oprenset, skal oprenses, og at søens brinker etableres med hældningen 1:5.

Det fremgår af afgørelsen, at Fredensborg Kommune på baggrund af en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforening, har besøgt området den 5. juli 2016. Det blev i den forbindelse vurderet, at ca. 750 m² af mosen var inddraget i markdriften, at søen i den vestlige del af mosen var delvist oprenset, og at brinkerne var meget stejle. Der blev i søen observeret grøn frø, vejbred-skeblad, vandrøllike, vand-pileurt, svømmende vandaks, liden andemad og kryb-hvene.

Fredensborg Kommune har i afgørelsen oplyst, at mosen og søen tidligere er besøgt af kommunen den 9. august 2010. Det fremgår af besigtigelsesnotatet, at mosen blev opmålt til ca. 3.540 m², og at vegetationen var domineret af tagrør med stor nælde og lidt almindelig mjøddurt i bunden. Søen blev ved besigtigelsen opmålt til ca. 357 m². Der blev konstateret krat af grå-pil langs den sydøstlige bred, og der blev noteret et behov for oprensning af søen.

Fredensborg Kommune har den 16. januar 2017 sendt påbudsvarsel og partshøringsbrev til klager angående den delvist oprensede sø samt inddragelse af en del af mosen i markdriften. Sagen er herefter drøftet med klager på møder henholdsvis den 9. og 23. februar 2017 sammen med en række andre sager om overtrædelse af naturbeskyttelseslovens § 3 på ejendommen.

Klager har i den forbindelse oplyst, at den nordlige del af mosen blev ryddet, da området var meget tørt, og at der som erstatning herfor, skulle udlægges et fugtigere og dobbelt så stort område syd for mosen. Klager har desuden oplyst, at søen var oprenset som følge af dræningssystemet på ejendommen, hvorfor søen havde fået udseende af kanal. Ifølge klager var søen oprindeligt en kanal, som senere var vokset til.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Fredensborg Kommune har gennemgået tilgængelige luftfotos i forbindelse med sagsbehandlingen, og at søen tydeligt fremgår på luftfoto fra 1954. Moseområdet øst for søen fremstår udyrket på luftfotos, og når sin fulde størrelse mellem 1989 og 1995. Kommunen har ved en sammenligning af luftfoto fra 2015 og 2016 vurderet, at ca. 750 m² af den nordlige del af mosen, samt en mindre del vest for søen, er blevet nedlagt i 2016, og at den vestlige side af søen er blevet oprenset ligeledes i 2016.

Kommunen har på baggrund af luftfototolkning og de foretagne besigtigelser vurderet, at det samlede moseområde og søen var omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, inden en del af mosen blev fjernet og søen delvist oprenset. Kommunen har herved lagt vægt på, at søen var større end 100 m², at mosen var større end 2.500 m², ligesom mosen og søen havde en flora typisk for næringsrig natur.

Fredensborg Kommune har i afgørelsen bemærket, at der skal foreligge særlige omstændigheder, før der kan meddeles dispensation til foranstaltninger, som ændrer tilstanden i de beskyttede naturtyper. Spørgsmålet om, hvorvidt dispensation til en allerede gennemført tilstandsændring bør meddeles, skal som udgangspunkt behandles, som om indgrebet ikke havde fundet sted.

Kommunen har fundet, at der ikke foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde lovliggørende dispensation til nedlæggelse af de 750 m² af mosen, hvorfor der er meddelt afslag herpå og påbudt klager at retablere mosen.

For så vidt angår den delvise oprensning af søen, har kommunen begrundet den lovliggørende dispensation med, at oprensning af en tilvokset sø er naturforbedrende, og at søen er uden nævneværdig naturværdi. Der er samtidig i medfør af naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, meddelt påbud om oprensning af de dele af søen, der endnu ikke er oprenset.

Af sagens oplysninger fremgår, at den lovliggørende dispensation til delvis oprensning af søen er udformet som sådan, da kommunen har vurderet, at søen ikke kan reetableres tilbage til tilstanden forinden oprensningen i 2015. Ifølge kommunen er den delvise oprensning af søen ulovlig, og har forårsaget, at søen har fået en uhensigtsmæssig udformning. Idet kommunen ville have givet tilladelse til oprensning af søen, hvis der havde været ansøgt om dette, har kommunen truffet afgørelse om, at en fuldstændig oprensning er den bedste løsning, hvorfor kommunen bl.a. har påbudt den resterende sø oprenset og påbudt søens brinker udformet med en hældning på 1:5.

2.3 Klagens indhold

Klager har anført, at de oplysninger, som Fredensborg Kommune har lagt til grund for afgørelsen, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, og at relevante dokumenter for sagen ikke er blevet inddraget i kommunens sagsbehandling.

Klager har den 28. november 2017 supplerende anført, at klager erkender at have ryddet arealet på ca. 750 m², som efter kommunens opfattelse, er en beskyttet mose. Klager har anført, at området aldrig har været mose, og at mosevegetation kun er til stede i skellet til søen, hvilket efter klagers opfattelse, også fremgår af kommunens besigtigelsesnotat fra 2010. Endvidere har klager anført, at området har været udlagt grundet brak, og at arealet syd for mosen har karakter af mose, og vil blive bibeholdt som sådan.

Klager har endvidere anført, at der ikke er foretaget tilstandsændringer i søen, og at naturbeskyttelsesloven i øvrigt ikke indeholder hjemmel til at påbyde klager at foretage en oprensning af de dele af søen, som endnu ikke er oprenset.

2.4 Fredensborg Kommunes bemærkninger til klagen

Fredensborg Kommune har den 28. juni 2017 og den 20. december 2017 til klagen bemærket, at afgørelsen om reetablering af moseområdet og oprensning af søen, var i overensstemmelse med den aftale, der blev lavet med klager ved møde den 9. februar 2017. Endvidere har kommunen bemærket, at klager under mødet ikke gav udtryk for en anden opfattelse af moseområdet, og at oprensning af søen også var klagers eget ønske.

Kommunen har endvidere bemærket, at det tilsendte dokument af klagers EU-ansøgning fra 2017, ikke påviser, at det omhandlede moseareal er udlagt til brak.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

3.1.2. Søen

Ifølge § 78, stk. 1, 2. pkt., jf. § 73, stk. 5 kan nævnet ikke prøve de nærmere vilkår for et påbud, men kan prøve om der foreligger et ulovligt forhold, herunder om der er foretaget en ulovlig tilstandsændring i beskyttet natur.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har ud fra sagens oplysninger forstået Fredensborg Kommunes afgørelse således, at kommunen ville have meddelt klager dispensation til oprensning af hele søen, såfremt klager havde ansøgt herom, da oprensning af hele søen havde været naturforbedrende. Som søen er oprenset på nuværende tidspunkt, er søens udformning uhensigtsmæssig og udgør en ulovlig tilstandsændring. På den baggrund har kommunen meddelt lovliggende dispensation til delvis oprensning af søen, samt påbud om at oprense resten af søen.

Det bemærkes, at alle ændringer i tilstanden af eksisterende søer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 kræver dispensation fra beskyttelsesbestemmelsen, uanset om formålet har et naturforbedrende sigte. Det gælder således f.eks. oprensning, uddybning og udvidelse af søer.[9]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet er enig med kommunen i, at der er foretaget en dispensationskrævende tilstandsændring i den beskyttede sø. Nævnet har herved lagt vægt på, at det af luftfotos fra 1987 til 2017 fremgår, at søen fremstod uændret i perioden fra 1987 til 2015, og at der i søen ses en tydelig forandring i form af synligt vandspejl i søens nordlige- og vestlige bred i 2016, som ellers ikke har været at se på luftfotos fra tidligere år. Nævnet vurderer, at vandspejlet er blevet synligt efter en oprensning i netop dette område af søen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet konstaterer imidlertid, at der er meddelt en lovliggørende dispensation til delvis oprensning af søen, og at der samtidigt er meddelt et påbud om oprensning af den del af søen, som ikke er blevet oprenset, og hvor der efter det oplyste fra kommunen og klager, ikke er foretaget tilstandsændringer.

Nævnet bemærker, at naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5 giver kommunen, som tilsynsmyndighed, hjemmel til at påbyde en ulovlig tilstandsændring bragt tilbage til den oprindelige tilstand. Bestemmelsen giver derimod ikke tilsynsmyndigheden hjemmel til at påbyde klager at foretage vedligeholdende eller naturforbedrende tiltag som f.eks. oprensning af en sø.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver derfor kommunens afgørelse om påbud om oprensning af søen, da påbuddet er uden lovhjemmel. Nævnet ophæver samtidig den lovliggørende dispensation til delvis oprensning af søen og hjemviser denne del til fornyet behandling med henblik på, at kommunen foretager en vurdering af, om kommunen ville have meddelt dispensation til delvis oprensning af søen, hvis der var ansøgt herom forud for indgrebet.

3.1.3 Moser

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 3 stk. 2, nr. 2, må der ikke foretages ændringer i tilstanden af moser og lignende, når naturtypen udgør et areal større end 2.500 m².

Kriterier for beskyttelse af natur omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 fremgår bl.a. af registreringsvejledningen[10] og vejledningen om beskyttet natur.[11]

Det er bl.a. afgørende for, om et areal er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, hvorvidt der har udviklet sig et dyre- og planteliv, der er karakteristisk for beskyttet natur.

I sager hvor det anfægtes, at arealet er omfattet af § 3, kan vurderingen vanskeliggøres af, at der allerede er foretaget et indgreb i naturtypen. Luftfotos tillægges betydelig vægt i sådanne sager, således at der træffes afgørelse om, at området er omfattet af beskyttelsen, hvis luftfotos på en overbevisende måde sandsynliggør, at der - før indgrebet - var tale om en beskyttet naturtype.

Begrebet "moser og lignende" i lovens forstand omfatter udyrkede eller ekstensivt udnyttede områder præget af en ferskvandspåvirket naturlig eller overvejende naturlig vegetation, som er knyttet til gennemsnitlig høj vandstand, og som kan have dannet tørv eller anden organisk aflejring.

Moser og lignende er således en fællesbetegnelse for en række vådbundsområder med plantesamfund, der har betegnelsen efter vegetationens sammensætning, efter vandtilførslen eller efter andre forhold.

Den primære faktor for beskyttelse af moser er forekomst af et for moser naturligt dyre- og planteliv. Vurderingen deraf tager ofte - som det også er tilfældet i den omhandlede sag - primært afsæt i tilstedeværende mosevegetation. Af vejledningerne fremgår endvidere, at der i forbindelse med beskyttede moser forekommer gennemsnitlig høj stand af ferskvand, der forekommer ofte tørvejord, og jordoverfladen er ofte ujævn. Moser er oftest lavbundsarealer.

Alle eksisterende moseområder over 2.500 m² har siden 1992 været omfattet af § 3-beskyttelsen, uanset om lodsejeren er informeret herom og uanset mosens levetid.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder på baggrund af en gennemgang af tilgængelige luftfotos i perioden fra 1987 til 2017, samt det af kommunen oplyste om besigtigelsen i 2010, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Fredensborg Kommunes vurdering af, at der på matriklen forekommer en beskyttet mose med en udtrækning på ca. 3.540 m². Den nordlige del af mosen, samt en mindre vestlig del, er inddraget i markdrift, hvilket er i strid med naturbeskyttelseslovens § 3.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har herved lagt vægt på, at det registrerede moseareal ligger i en naturlig lavning i forhold til omgivelserne, og at jordbunden består af ferskvandstørv, hvilket indikerer, at der er en naturlig våd lavning. Nævnet har desuden lagt vægt på, at Fredensborg Kommune ved besigtigelse af arealet i 2010, har observeret typisk mosevegetation herunder bl.a. tagrør, stor nælde, almindelig mjøldurt, art af fredløs, gul iris, kær-galtetand, rørgræs, almindelig skjolddrager, stiv star og art af pil (pilekrat).

Nævnet har vurderet, at det med rimelig sikkerhed kan konstateres, at den nordvestlige del af mosen, ligesom det øvrige moseareal, er beskyttet natur, da hele moseområdet har haft en uændret afgrænsning siden år 1995, hvorfor det med rimelig sikkerhed kan vurderes, at der havde indfundet sig et planteliv tilknyttet moser.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det ud fra luftfotos ses, at det ryddede moseområde, fremstår uændret i perioden fra år 1995 til 2015.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, kan der i særlige tilfælde med-deles dispensation fra forbuddet i § 3. Spørgsmålet om, hvorvidt dispensation til en allerede gennemført tilstandsændring bør meddeles, skal som udgangspunkt behandles, som om indgrebet ikke havde fundet sted.^[12]

Det følger af bemærkningerne[13] til naturbeskyttelsesloven, at der skal foreligge særlige omstændigheder, før der kan meddeles dispensation til foranstaltninger, som ændrer tilstanden i de beskyttede naturtyper, når ændringerne er væsentlige eller i strid med ønsket om at opretholde de pågældende naturtyper som sådanne, idet reglerne er udtryk for en generel samfundsmæssig interesse i, at de beskyttede naturtyper opretholdes. En væsentlig jordbrugs- eller anden almindelig økonomisk interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde en dispensation. Der må, for at et indgreb i området tilstand eventuelt kan accepteres, tillige være tale om et område, som ud fra naturbeskyttelsesmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, eller om et indgreb, der i sig selv ikke skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området. Derudover forudsættes det, at en dispensation ikke vil skabe en uheldig og uønsket præcedens for den fremtidige administration af § 3-beskyttelsen i området.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets praksis er i overensstemmelse med lov-bemærkningerne restriktiv.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at der ikke er tale om et sådant tilfælde, der kan begrunde en lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af mosen. Nævnet har herved lagt vægt på, at nedlæggelsen af moseområdet har medført en umiddelbar forringelse af moseområdet, da beskyttet mose er blevet fjernet, og at klagers umiddelbare formål med nedlæggelsen beror på et ønske om en mere hensigtsmæssig jordbrugsmæssig udnyttelse, hvilket ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at begrunde en dispensation. Det er desuden indgået i vurderingen, at en lovliggørende dispensation vil kunne medføre en uønsket præcedensvirkning i lignende sager.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsen § 2, stk. 2, nr. 2.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Fredensborg Kommunes afgørelsen af 6. juni 2017 for så vidt angår lovliggørende dispensation til delvis oprensning af en beskyttet sø på matr. nr. [F1] Danstrup by, Asminderød, og hjemviser til fornyet behandling i kommunen. Nævnet stadfæster afgørelsen for så vidt angår afslag på lovliggørende dispensation til delvis nedlæggelse af beskyttet mose på samme matrikel.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Arealinfo, <https://arealinformation.miljoeportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution> (<https://arealinformation.miljoeportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution>).

[5] Højdekurverne med 0,5 meter ækvidistance er data fra Geodatastyrelsen, DHM2007.

[6] Jf. jordartskort 1:25.000, GEUS. Registreringen omhandler overfladegeologien i 1 meters jorddybde.

[7] <https://www.fugleognatur.dk/default.asp> (<https://www.fugleognatur.dk/default.asp>).

[8] Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 28. september 2016 (§ 65 stk. 2 i gældende lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer).

[9] Vejledning om naturbeskyttelseslovens § 3, afsnit 3.6.5.

[10] Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper, Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, 1993.

[11] Vejledning om naturbeskyttelseslovens § 3, afsnit 3.1.

[12] Vejledningens afsnit 3.8.2.

[13] Lovforslag nr. 70 fremsat den 24. oktober 1991, afsnit 7.

Sag:

18/05606

Dato:

10. september
2021.

Emner:

NBL - beskyttede ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)